

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **A. J.**, zastoupen zákonným zástupcem A. J., oba státní příslušnost Kazachstán, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 56 Az 9/2007, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 12. 2006, č. j. OAM- 196/VL-01-ZA04-2006, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 2. 8. 2007, č.j. 56 Az 9/2007 – 47,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) brojí včasně podanou kasační stížností proti v záhlaví uvedenému usnesení Krajského soudu v Brně, kterým bylo rozhodnuto, že se žalobci pro řízení o kasační stížnosti ustanovuje zástupce JUDr. Martin Šmerda, advokát se sídlem v Brně, Vránova 39, nikoliv žalobcem navrhovaná Mgr. Bohdana Nováková, advokátka se sídlem v Praze 4 – Nusle, Pod Terezkou 12.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že žalobce podal kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. 6. 2007, č.j. 56 Az 9/2007-38, jímž byla zamítnuta jeho žaloba směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne ze dne 15. 12. 2006, č. j. OAM-1196/VL-01-ZA04-2006. Uvedeným rozhodnutím žalovaného správního orgánu nebyla žalobci k jeho žádosti udělena mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). [Pozn. soudu: S účinností od 1. 9. 2006 byl v zákoně o azylu termín „azyl“ nahrazen pojmem „mezinárodní ochrana“ a institut „překážky vycestování“ podle § 91 zákona o azylu nahrazen tzv. „doplňkovou ochranou“ podle § 14a zákona o azylu.] Současně v této kasační stížnosti žalobce požádal o ustanovení bezplatného advokáta pro řízení o kasační stížnosti. Krajský soud v Brně usnesením ze dne 2. 8. 2007, č.j. 56 Az 9/2007 – 47, žalobci zástupce z řad advokátů

pro řízení o kasační stížnosti ustanovil. Proti tomuto usnesení však podal žalobce v zákonné lhůtě předmětnou kasační stížnost, pro řízení o níž požádal krajský soud o bezplatné ustanovení advokáta.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu ustanovení § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ode dne 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kritéria nepřijatelnosti, byl proveden např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006 č.j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikovaným pod č. 933/2006 Sb. NSS. V zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věcech azylu je tedy nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s., nýbrž také uvést, v čem spatřuje – v mezích kritérií přijatelnosti – v konkrétním případě podstatný přesah svých vlastních zájmů a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat.

Z hlediska výše uvedeného Nejvyšší správní soud konstatuje, že v daném případě kasační stížnost neobsahuje žádné tvrzení, z něhož by bylo možné dovodit, v čem stěžovatel spatřuje přijatelnost své kasační stížnosti ve smyslu ust. § 104a s. ř. s. Nejvyšší správní soud pak z úřední povinnosti nenalezl žádnou zásadní právní otázku, k níž by byl nucen se vyjádřit v rámci sjednocování výkladu právních předpisů a rozhodovací činnosti krajských soudů.

Namítá-li stěžovatel, že pro řízení o kasační stížnosti ve věci ustanovení zástupce požaduje před Nejvyšším správním soudem zastoupení advokátem, pak Nejvyšší správní soud poukazuje na rozhodnutí ze dne 28. 4. 2004, č.j. 6 Azs 27/2004 - 4, publikované pod č. 486/2005 Sb. NSS, podle něhož „*v řízení u Nejvyššího správního soudu o kasační stížnost proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce žalobců není důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti nedostatek právního zastoupení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.)*“. K námitce stěžovatele, že by si přál ustanovit zástupcem advokátku Mgr. Bohdanu Novákovou, pak Nejvyšší správní soud odkazuje na rozsudek ze dne 15. 2. 2006, č.j. 3 Ads 88/2005 – 54, www.nssoud.cz, či rozsudek ze dne 8. 9. 2005, č.j. 6 Ads 64/2005-25, www.nssoud.cz, kde judikoval „*právo na ustanovení zástupce (§ 35 odst. 7 s. ř. s.) není právem na ustanovení konkrétní osoby, kterou navrhopatel v návrhu označuje.*“

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu ust. § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. ledna 2008

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu